

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009, ⁽¹⁾ artikli 50 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriik võib toetuskõlblikkuse tingimusena ette näha, et toetusesaaja peab tegelema füüsilisest isikust ettevõtjana järjepidevalt oma põhitegevusena põllumajandusega alates kuupäevast, mil esitatakse toetuse summast 90 % väljamaksmise taotlus, kuni tööperioodi lõppemiseni?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas nimetatud toetuskõlblikkuse kriteeriumi tuleb tõlgendada kui kohustust, mille toetuse saaja on endale võtnud?
3. Kui vastus teisele eelotsuse küsimusele on jaatav, siis kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 ⁽²⁾ artikli 64 lõiget 1 ja artikli 77 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kohustuse rikkumise korral võib määrata halduskaristuse, mille summa tuleb määrata kindlaks proportsionaalsuse põhimõtet arvestades, tuginedes nimetatud määruse artikli 64 lõike 4 punktile b ja artikli 77 lõike 4 punktile, see tähendab, et eelnimetatud sätteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis kohustab tagastama kogu toetuse summa, võtmata arvesse rikkumise kestust?
4. Kas [määruse nr 1306/2013] artikli 64 lõike 2 punkti e ja artikli 77 lõike 2 punkti e tuleb tõlgendada nii, et kui „mittevastavus on kergemat laadi [...]“, siis see hõlmab ka olukorda, kus toetusesaaja rikub viieaastase kohustuse puhul 176 päeva jooksul põhitegevust käsitlevat nõuet, võttes arvesse, et ta tegeles kogu selle perioodi jooksul ainult põllumajandusliku tegevusega ning see oli tema sissetuleku allikas?

⁽¹⁾ Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

⁽²⁾ ELT 2013, L 347, lk 608.

⁽³⁾ ELT 2013, L 347, lk 549.

**Ferriera Valsabbia SpA ja Valsabbia Investimenti SpA 18. jaanuaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 9. novembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas
T-655/19: Ferriera Valsabbia ja Valsabbia Investimenti versus komisjon**

(Kohtuasi C-29/23 P)

(2023/C 94/30)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellandid: Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA (esindajad: advokaat ja *avvocato* D. Fosselard, advokaat ja *solicitor* D. Slater ja advokaat G. Carnazza)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 9. novembri 2022. aasta otsus kohtuasjas T-655/19: Ferriera Valsabbia ja Valsabbia Investimenti versus komisjon;
- teha lõplik otsus Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 alusel, tühistada apellante puudutavas osas komisjoni 4. juuli 2019. aasta otsus C(2019) 4969 (final) ESTÜ asutamislepingu artikli 65 väidetava rikkumise kohta (juhtum AT.37956 – sarrusevardad);

— mõista kodukorra artikli 138 alusel nii Üldkohtu kui ka Euroopa Kohtu menetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid põhjendavad oma apellatsioonkaebust kolme väitega.

Esimene väide: ETLT artikli 266 rikkumine. Määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artikli 14 ja artikli 27 lõike 1 rikkumine ning määruse nr 773/2004⁽²⁾ artiklite 11, 12 ja 14 rikkumine. Ekslikud ja omavahel vasturääkivad põhjendused. Otsuse tegemata jätmine. Ilmselge õigusnormi rikkumine ja ilmselge hindamisviga.

Üldkohus on ilmselgelt rikkunud õigusnormi ja on oma otsust väärtalt põhjendanud, kuna ta jättis hagejate teatavate osaväidete kohta otsuse tegemata ja kuna ta järeldas, et kui komisjon korraldas juhtumi sisuliseks arutamiseks 2018. aastal uue ärakuulamise liikmesriikide esindajate kohalolekul, siis on ta kõrvaldanud menetlusnormide rikkumise, mille Euroopa Kohus tuvastas 21. septembri 2017. aasta otsuses liidetud kohtuasjades C-86/15 P ja C-87/15 P: *Ferriera Valsabbia, Valsabbia Investimenti ja Alfa Acciai vs. komisjon*.

Teine väide: Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklite 41 ja 47 väär tõlgendamine ja kohaldamine. Ilmselge õigusnormi rikkumine ja võimu kuritarvitamine. Otsuse tegemata jätmine ja ETLT artikli 296 rikkumine.

Kuna Üldkohus välistas, et menetluse kestus nii haldusasjas kui ka kõigis menetlustes kokku oli ülemäära pikk ja et selle kestuse tõttu on rikutud hagejate kaitseõigusi, siis on ta rikkunud õigusnormi ja teinud ilmselge hindamisvea ning on hagejate poolt komisjoni otsuse vastu esitatud osaväidete teatud aspektides jätnud otsuse tegemata ja on kohtuotsust väärtalt põhjendanud.

Kolmas väide: ETLT artikli 296 rikkumine. Kohtuotsuse ekslikud ja omavahel vasturääkivad põhjendused. Otsuse tegemata jätmine ja ilmselge hindamisviga.

Üldkohus on uuesti rikkunud õigusnormi, teinud ilmselge hindamisvea ja esitanud kohtuotsuses ekslikke põhjendusi, kui ta leidis, et komisjoni otsus on piisavalt põhjastatud.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

⁽²⁾ Komisjoni 7. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 773/2004, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 81 ja 82 kohaste menetluste teostamist komisjonis (ELT 2004, L 123, lk 18; ELT eriväljaanne 08/03, lk 81).

Alfa Acciai SpA 18. jaanuaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 9. novembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-656/19: Alfa Acciai versus komisjon

(Kohtuasi C-30/23 P)

(2023/C 94/31)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Alfa Acciai SpA (esindajad: advokaat ja *avvocato* D. Fosselard, advokaat ja *solicitor* D. Slater, advokaadid G. Carnazza, S. D'Ecclesiis)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 9. novembri 2022. aasta otsus kohtuasjas T-656/19: Alfa Acciai versus komisjon;